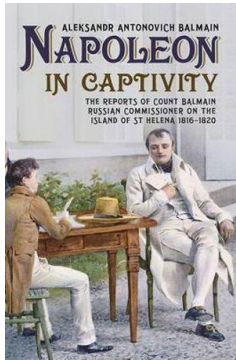

De drie buitenlandse commissarissen

Balmain (Alexandre, graaf van), 1779 - 1848, Russisch commissaris.

Hij was van origine een Schot. Hij kwam op 17 juni 1817 op Sint-Helena aan. Hij vertrok weer op 3 mei 1820 zonder door de keizer te zijn ontvangen, ondanks zijn relaties met zekere leden van de Franse kolonie.

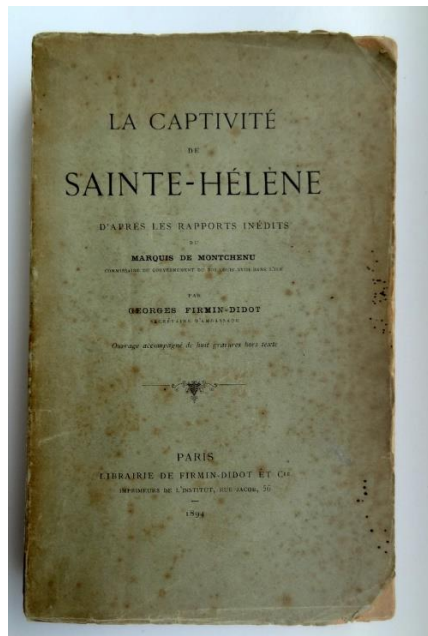
Hij schreef zijn memoires.

Montchenu (Claude Marin Henri, markies van), 1757 - 1831, Frans commissaris.

Hij vertegenwoordigde Lodewijk XVIII, die na Napoleon kwam, op Sint-Helena. Deze oude emigrant werd veldmaarschalk na de Restauratie, hij werd echter op afstand gehouden.

“Een oude ‘con’ (niet te vinden wat dit is, RKV), een kletskous, een generaal in een koets, die nog nooit kruitdamp geroken heeft. Ik wil hem niet zien”, verklaarde Napoleon.

(geen foto)

Hij schreef zijn memoires.

Sturmer (Barthélémy, baron), 1787 - 1863, Oostenrijks commissaris. Vooral zijn vrouw trok de aandacht. Ermance Boutet. “Een zeer aardige Parisienne, maar dat is ook alles”, noteert Basil Jackson. Ze was de dochter van een commissaris van het oorlogsbureau.

